

SKATTEMINISTERIET

J.nr. 2010-353-0034

Dato: 14.12.2010

Til

Folketinget - Skatteudvalget

L 76 - Forslag til Lov om ændring af pensionsafkastbeskatningsloven, pensionsbeskatningsloven og forskellige andre love. (Forlængelse af ratepensionsordninger under udbetaling, justering af reglerne for pensionsordninger med løbende udbetalinger og krav til placering af midlerne i godkendte udenlandske pensionsordninger m.v.).

Hermed sendes kommentar til Forsikring & Pensions henvendelse af 13. december 2010 (L 76 – bilag 26).

Troels Lund Poulsen

/ Carsten Vesterø

Unødig hindring for det fleksible arbejdsmarked

Forsikring & Pension (F&P) anfører, at når det med lovforslaget forhindres, at personer, der har startet udbetaling fra en livsvarig livrente, kan sætte udbetalingen i bero, vil det være i modstrid med bestræbelserne på at sikre et mere fleksibelt arbejdsmarked. F&P fastholder, at der er behov for at bevare adgangen til at stoppe udbetaling for livsvarige livrenter. Risikoen for spekulativ skatteunddragelse er ifølge F&P meget begrænset og næppe af praktisk betydning. At der skulle være risiko for skattespekulation, samt at der skulle gælde et grundlæggende princip om, at indkomstudjævning ikke skal være mulig, vækker derfor nogen undren - særligt når et af formålene med lovforslaget er at give borgerne mulighed for at forlænge udbetalingsperioden for ratepensioner. Det er jo netop for at give mulighed for indkomstudjævning.

Det undrer desuden, at indkomstudjævningen forbundet med at kunne stoppe udbetalingen fra en livrente betragtes som så problematisk henset til, at pensionsbeskatningsloven er fra 1972, og at der altid har været adgang til at stoppe såvel livrenter som ophørende livrenter. I 1972 blev der derimod alene sat en stopper for, at personer der har startet udbetaling fra en ratepension kan sætte udbetalingen i bero.

Hertil bemærkes, at det med forslaget fastsættes, at hvis udbetalingsvilkårene for en pensionsordning med løbende udbetalinger ændres efter den løbende ydelse er påbegyndt udbetalt, svares der afgift efter pensionsbeskatningsloven. Såfremt det ved en ændring af udbetalingsvilkårene for en pensionsordning med løbende udbetalinger, der er under udbetaling, vil være muligt midlertidigt at standse udbetalingerne fra ordningen, vil det kunne gøres i et indkomstår, hvor udbetalingen ville indgå i grundlaget for eksempelvis topskatten – evt. med henblik på at planlægge genoptagelse af udbetalingerne i et senere indkomstår, hvor beskattningen af udbetalingen ville være lavere.

Dette er i mine øjne ikke rimeligt at sammenligne med den indkomstudjævning, som med forslaget bliver mulig ved en forlængelse af udbetalingsperioden for ratepensioner. Der er forskel mellem at sprede udbetalingerne over en længere periode med henblik på forlænget egenforsørgelse i alderdommen og helt at undgå udbetalinger på de tidspunkter, hvor det måtte være skattemæssigt opportunt.

At der hidtil har været adgang til at stoppe udbetalingen af såvel ophørende livrenter som livsvarige livrenter, mener jeg ikke bør afskære lovgiver fra at justere pensionslovgivningen. Sættes argumentet på spidsen, ville der ikke have været nogen grund til løbende at have justeret pensionsbeskatningsloven siden 1972. En løbende produktudvikling af pensionsprodukterne bør gå hånd i hånd med en løbende tilpasning af pensionsbeskatningsloven, både således at samfundstjenlige initiativer og idéer understøttes, og således at uhensigtsmæssig skattetænkning forhindres.

Det er da også derfor, at jeg i min kommentar af 6. december 2010 til F&Ps henvendelse af 26. november 2010 (bilag 10) understreger, at jeg er indstillet på at drøfte, om der kan tilvebringes mere fleksible regler, men at det er en vigtig forudsætning, at disse regler reelt sikrer et øget arbejdsudbud, og at de ikke giver anledning til provenutab knyttet til vilkårlig placering af udbetalingerne for helt eller delvis at undgå beskatning. Jeg noterer mig, at

F&P mener, at disse hensyn er vanskeligt forenelige, og at det bliver vanskeligt at finde en løsning, hvis muligheden for at stoppe livrenteudbetalinger fjernes nu. Det synes jeg er for tidligt at konkludere - og at løbet skulle være kørt, hvis muligheden for at stoppe udbetalinger fjernes nu, har jeg svært ved at se.

Forlængelse af en ratepension - først en mulighed fra 1. januar 2012

F&P anfører, at forslaget vedrørende forlængelse udbetalingsperioden af ratepensioner er problematisk, da forlængelser ifølge F&P reelt først bliver en mulighed fra 1. januar 2012.

Det er hensigten, at denne del af lovforslaget skal have virkning fra den 1. januar 2011. Det præciseres bl.a. i høringssvaret til Finansrådet, hvoraf det fremgår, at lovforslaget "ikke er til hinder for, at der forud for den 1. januar 2011 sker forberedelse af forlængelser af rateordninger".

Med en forventet vedtagelse den 17. december 2010 vil denne del af lovforslaget ifølge F&P reelt først få virkning fra 1. januar 2012. En endelig vedtagelse pr. 17. december 2010 giver kunderne 8 arbejdsdage til at sætte sig ind i de nye regler og at anmode om forlænget udbetalingsperiode. Efterfølgende skal selskabet nå at effektuere kundernes ønsker inden for den samme frist.

En række kunder kan bl.a. med baggrund i Skatteministerens udmelding i løbet af sommeren 2010 ifølge F&P have fået en berettiget forventning om, at det i 2011 vil blive muligt at forlænge udbetalingsforløbet. På den baggrund foreslår F&P, at lovforslaget ændres således, at de nye regler får virkning for forlængelser, der sker inden den 31. januar 2011. Det vil dels give kunder og selskaber den fornødne tid til at indrette sig på lovændringen, dels sikre at lovforslaget også reelt får virkning for indkomståret 2011.

Hertil bemærkes, at mit forslag om at give mulighed for forlængelse af ratepensioner under udbetaling, som altså er en lempelse af pensionsbeskatningsloven, har baggrund i et ønske fra pensionsbranchen, som jeg også anfører i min kommentar af 6. december 2010 til F&Ps henvendelse af 26. november 2010 (bilag 10). At forlængelsen skal ske med virkning fra førstkommande kalenderårs begyndelse, er en relativt simpel håndtering af den mulighed for uønsket indkomstudjævning, som ellers vil være konsekvensen af muligheden for at forlænge udbetalingsperioden, og jeg finder ikke grundlag for at fravige herfra i 2011.

Desuden synes det at være vanskeligt at tilvejebringe en løsning, der ikke alene måtte løse tidsmæssige udfordringer, som forsikringsselskaber og pensionskasser måtte have med at effektuere forlængelser allerede i 2011. For ratepensioner i pengeinstitutter tager den foreslåede regel nemlig højde for, at ordningens værdi ved ændringsårets begyndelse ikke er retvisende som grundlag for beregningen af et nyt rateforløb i løbet af året.

Udbetales der således en rate den 1. januar 2011 fra en rateopsparing, vil der i givet fald skulle tilvejebringes særlige beregningsregler for ratepensioner i 2011, der afviger fra de normale, jf. pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 2, hvis der skal være ligestilling mellem rateforsikringer og rateopsparinger.

Jeg har naturligvis forståelse for, at pensionsbranchen har travlt i december måned, særligt i de sidste dage før nytår i forbindelse med nyoprettelser af pensionsordninger og sidste øjeblikks indbetalinger, hvor pensionsbranchen strækker sig langt for at sikre nuværende og nye kunder de bedst mulige vilkår. Det er imponerende. Men det giver mig samtidig god grund til at tro, at forlængelser for de mest utålmodige kunder vil kunne nås. Endvidere blev forslaget jo trods alt offentliggjort allerede den 29. september 2010, hvor lovforslaget blev sendt på ekstern høring, således at kunderne har kunnet afstemme deres forventninger med forslaget.

Endelig skal jeg for ordens skyld bemærke, at i tilfælde, hvor det ikke er muligt at gennemføre en ønsket forlængelse af udbetalingsperioden med virkning fra 2011, kan den ønskede forlængelse ske med virkning fra 2012. Det er min antagelse, at dette vil være en tilfredsstillende løsning for de pågældende kunder.